SPANIA — O ECHIPĂ ÎN PLINĂ TRANSFORMARE

PREZENȚE ÎN CUPA EUROPEI. Coincidența face ca învingătoarea grupei I din preliminariile campionatului Europei să fie și deținătoarea trofeului **„Cupa H. Delaunay"** — reprezentativa Spaniei, prezentă pentru a treia oară în această competiție europeană de mare interes. În prima ediție a „Cupei Europei" din 1958—60 (care peste 6 ani avea să fie transformată într-un veritabil campionat al continentului nostru), Spania a luat un start bun : două victorii (cu 4—2 și 3—0 asupra echipei Poloniei) în optimile de finală. Mai departe însă n-a mers. Sorții i-au desemnat în sferturi de finală ca adversar selecționata U.R.S.S., în fața căreia nu s-a prezentat. În schimb, în ediția următoare a Cupei (1962—64), națională spaniolă a trecut cu succes de fiecare fază și a găzduit turneul final, printre oaspeții săi fiind și reprezentativa sovietică, pe care a și întrecut-o în finală, întrînd în posesia Cupei. Drumul ei spre victoria finală a fost marcat de următoarele rezultate : 6—0 și 1—3 cu **România**, 1—1 și 1—0 cu **Irlanda de Nord**, 5—1 și 0—2 cu **Irlanda**, 2—1 cu **Ungaria** (în semifinale) și 2—1 cu **U.R.S.S.** (în finală).

O CALIFICARE NESPERATĂ. Din 1966, această competiție a devenit campionat intertări al Europei și echipa spaniolă — decepționantă la C.M. 1966 — l-a abordat cu mari speranțe. Ea a gustat însă din cupa învinșilor la Praga, unde a cedat în fața ultimului adversar, Cehoslovacia, după ce trecuse cu bine de Irlanda și Turcia. Calificarea era (sau părea, cum s-a văzut pînă la urmă) total compromisă, deși spaniolii reușiseră să se revanșeze la Madrid asupra formației cehoslovace. Dar, aceasta din urmă mai avea un singur joc de disputat, pe teren propriu și contra unui adversar în fața căruia avea prima șansă — **Irlanda.** Chiar cu un meci nul și Cehoslovacia tot ar fi obținut calificarea, datorită golaverajului. Dar, fotbalul a jucat și de data aceasta una din obișnuitele sale feste. Irlanda a învins la Praga, scoțînd din cursă pe cehoslovaci și oferind calificarea, în care nu mai spera nimeni, spaniolilor. Și iată-i acum pe aceștia în situația — extrem de plăcută, firește — de a-și apăra trofeul pe care-l deține. Misiunea nu le va fi însă deloc ușoară, pentru că în sferturi de finală au de înfruntat fie pe campioana mondială, **Anglia** (de care a fost învinsă anul trecut cu 2—0 într-un amical la Londra), fie echipa **Scoției,** adversar cel puțin la fel de redutabil ca și primul. Dar, să notăm rezultatele obținute în grupă : 0—0 și 2—0 cu Irlanda, 0—0 și 2—0 cu Turcia, 0—1 și 2—1 cu Cehoslovacia.

Clasamentul grupei :

1. SPANIA	6	3	2	1	6—2	8
2. Cehoslovacia	6	3	1	2	8—4	7
3. Irlanda	6	2	1	3	5—3	5
4. Turcia	6	1	2	3	3—8	4

CARACTERISTICI, SPERANȚE. La ora actuală, echipa Spaniei este expresia unei politici de întinerire pusă în aplicare de

Una dintre formațiile cu care Spania a cîștigat seria. În picioare, de la stînga la dreapta : Iribar, Osorio, Tonono, Reija, Gallego, Pirri. În primul rînd : Amancio, Luis, Garata, Marcial, Jose Maria

mulți ani. Acțiunea a început-o selecționerul național **Villalonga,** iar **Balmanya** — succesorul său — a accentuat-o, aducînd mereu energii noi în cadrele lotului național. Din echipa care a cucerit Cupa în 1964 au „supraviețuit" doar patru jucători folosiți anul trecut : portarul **Iribar,** mijlocașul **Pirri** și atacanții **Amancio** și **Marcelino.** Balmanya însă, nici nu a avut prea multe probleme în munca sa. Renovarea reușită a lui Real Madrid i-a oferit elemente de care avea nevoie. De altfel, așa se și explică de ce stilul lui Real este întîlnit și la echipa națională : joc foarte elastic, driblingurile cele mai neașteptate, pase extrem de precise, devieri și schimbări de direcție de atac instantanee, combinații larg desfășurate, totul într-o mare viteză. Națională a suferit în ediția actuală o singură înfrîngere și n-a primit decît două goluri, dar asta nu înseamnă că a ales un sistem prea defensiv. Nu joacă nici în linie, nici betonat. Se bazează pe o organizare a jocului cu patru fundași, cu acoperire temporară, la nevoie, (prin retragerea lui De Felipe în poziție de „libero") și care aplică un marcaj individual foarte sever. Oamenii din mijlocul terenului (Pirri, Marcial, Paquito) constituie punctul forte. **Marcial** asigură o perfectă coordonare a acțiunilor prin clarviziunea lui, iar Pirri (mai ales) și Paquito o conlucrare sigură cu atacul, ei înșiși realizatori. Atacul însă, abuzează de joc individual și se lasă furat de impetuozitate.

Cu toate acestea, Balmanya speră că tînăra sa formație va reuși să alcătuiască o națională de valoarea individualităților care o compun și va reuși să se califice pentru turneul final.

P. G.

A F R I C A

PĂȘEȘTE PE LINIA CONSACRĂRII FOTBALISTICE

● MAJORATUL A FOST OBȚINUT PRIN ORGANIZAREA TUTUROR COMPETIȚIILOR CLASICE INTER-REPREZENTATIVE ȘI INTER-CLUBURI ● UN OBIECTIV IMEDIAT : PERFECȚIONAREA ORGANIZATORICĂ A FEDERAȚIILOR ȘI CLUBURILOR ● SUCCESUL DE PUBLIC, O GARANȚIE PENTRU PROGRESUL ANILOR CE URMEAZĂ

Două „valori africane" : Boukala (stînga) și Ongagna, „stele" ale fotbalului din Congo-Brazzaville, într-o dispută dinamică pentru balon

Ceea ce era acum cîțiva ani o presupunere, a devenit acum o realitate : Africa reprezintă un mare și fertil teren de dezvoltare a fotbalului. Pe acest teren primele recolte au și început să fie culese. Și ele sînt deosebit de bogate. Acest mare continent, de peste 3.300.000 km.p., cu o populație de aproximativ 300 de milioane de oameni, cunoaște o puternică ofensivă a sportului, în general, și a fotbalului — care prinde foarte mult în preocupările locuitorilor lui — în mod cu totul special.

Unul din marile examene ale potențialului actual al fotbalului african îl reprezintă organizarea unor competiții de tipul cel mai avansat — similare cu cele de pe continentele european sau sud-american ; „Cupa campionilor", „Cupa cupelor" și, ca perspective, o eventuală „Cupă a orașelor tîrguri". Sigur că la asemenea realizări nu se putea ajunge fără existența unui organism conducător — la nivel continental — al fotbalului african. În momentul de față „Confederația Africană de Fotbal" îndeplinește, trecînd peste dificultăți deosebit de mari, această misiune. Denumită prescurtat C.A.F., după modelul F.I.F.A. sau U.E.F.A., această reunire a federațiilor africane a ajuns să joace — într-un timp cu mult mai scurt decît o preziseră chiar și entuziaștii ei membri fondatori — un rol preponderent în viața fotbalistică africană. Hotărîrile și intervențiile ei au dus la instaurarea unui regim de totală disciplină în întreg ansamblul de acțiuni. Beneficiind de cotizațiile membrelor sale (toate țările Africii, mai puțin Rodesia și Rep. Sud-Africană, excluse pentru politica lor rasială și în fotbal) precum și de o serie de fonduri puse la dispoziție de F.I.F.A., „Confederația Africană de Fotbal" a trecut cu toată convingerea la perfecționarea desfășurării competițiilor continentale.„Cupa campionilor" a cunoscut la ultima ediție un succes enorm de public, dar și competițional.

Reuniunile C.A.F. au loc de cel puțin două ori pe an și trebuie să înțelegem că dificultățile de transport pentru reunirea reprezentanților sînt extrem de greu de trecut, legăturile aeriene dintre o țară și alta a Africii trecînd de multe ori prin... Europa. Unor asemenea greutăți trebuie să le facă față și echipele în călătoriile lor și de aceea faptul că o competiție continentală s-a desfășurat cu regularitate, fără defecțiuni majore, se cuvine cu atît mai mult apreciată.

Acum Africa este prezentă și în preliminariile C.M. 1970 cu 10 echipe, dispunînd de un loc exclusiv în turneul final. În reuniunea sa de la Addis Abeba, C.A.F. s-a ocupat și de perfectarea datelor în cele cinci subgrupe (de cîte două echipe) în care au fost împărțite echipele ce reprezintă Africa în preliminariile C.M. 1970. Forul continental african va fi reprezentat la toate meciurile prin delegați, membri ai Comitetului său executiv. Tot atunci C.A.F. a decis repartizarea unor noi sume, din fondul său central, tuturor federațiilor naționale, în scopul construirii de terenuri și asigurării echipamentului de primă calitate pentru cluburile din prima divizie. O comisie tehnică a CAF alcătuită din profesori de educație fizică, antrenori și tehnicieni solicitați la F.I.F.A., va efectua un turneu al tuturor țărilor, făcînd parte din organismul continental, pentru a ajuta la perfecționarea organizării federațiilor și cluburilor. Aceste comisii vor rămîne o perioadă de timp mai mare în țările cu vîrstă mai fragedă în activitatea fotbalistică.

Rapoartele prezentate la reuniunea C.A.F. de delegații tuturor federațiilor au subliniat că numărul spectatorilor la meciurile oficiale ale anului 1967 a crescut cu 26 la sută. Această afluență spre stadioanele de fotbal garantează înaintarea într-un ritm și mai susținut a fotbalului african spre linia consacrării sale internaționale

DE ICI, DE COLO...

PROPUNERI, DISCUȚII

Programarea jocurilor din cadrul sferturilor de finală ale campionatului Europei și din preliminariile turneului olimpic este în curs. S-au făcut propuneri, dar s-au iscat și discuții acolo unde datele nu convin uneia sau alteia dintre federații.

● Federația sovietică a propus forului maghiar datele de 7 și 14 mai pentru meciurile din campionatul european. Cum însă, aceste date sînt într-o marți, federația de la Budapesta a făcut o contrapropunere : 31 martie sau 7 aprilie la Budapesta, 28 aprilie sau 1 mai la Moscova.

Pînă la urmă, cele două federații s-au oprit asupra datelor 4 mai la Budapesta și 11 mai la Moscova. Un eventual al treilea joc se va disputa la 15 mai pe un teren neutru.

● Nici forurile italian și bulgar n-au ajuns la un acord. Italienii își apără ferm propunerea : 24 sau 31 martie la Sofia, 15 aprilie în Italia. Altfel, vor solicita arbitrajul U.E.F.A....

● Federația din R.D. Germană și-a fixat preferințele în ce privește datele meciurilor cu Bulgaria și le-a comunicat la Sofia : 28 aprilie în Bulgaria, 7 sau 11 mai în R.D. Germană. Se așteaptă răspunsul forului bulgar. Acesta însă, se află într-o situație dificilă : datele trebuie fixate în funcție de datele meciurilor cu Italia, din campionatul Europei, pentru că de fapt, prezintă aceeași reprezentativă...

SCURTE ȘTIRI

● Un meci amical de juniori *R. D. Germană—Bulgaria* se va disputa la 24 martie la Potsdam.

● Meciurile *F. C. Austria Viena—Ujpest Dozsa Budapesta* din cadrul 4-imilor „Cupei Europei Centrale" se vor disputa la 20 și 27 martie.

● Echipa R. F. a Germaniei va juca amical cu Țara Galilor la 8 mai la Cardiff.

Carnet extern

O „POLITICĂ A ECHIPEI NAȚIONALE", ÎN ITALIA

La Florența s-au întrunit de curînd tehnicienii fotbalului italian în frunte cu președintele colegiului de antrenori, Mandelli, *și antrenorii federali* Valcareggi, Galuzzi *și* Ferrari, *pentru a discuta și stabili programele organizatorice ale fotbalului peninsular.*

În centrul atenției s-a situat problema echipei naționale, care, după Mandelli, la ora actuală e insuficient pregătită pentru a face față cerințelor moderne ale fotbalului mondial.

Întîlnirea a avut un caracter consultativ, în scopul elaborării unui plan ce urmează să fie supus aprobării întregului sector tehnic și Consiliului federal. S-a convenit ca activitatea purtătorilor tricourilor reprezentativei să fie complex și divers dirijată la toate nivelurile, odată cu începerea sezonului 1968—1969.

Pentru a ajunge la un plan concret și eficient s-au căutat soluții, supunînd unui examen obiectiv situația prezentă și posibilitățile de perspectivă.

La baza formării unei echipe naționale de certă valoare, chestiune deosebit de complexă, tehnicienii italieni au căzut de acord că trebuie pusă intensificarea activității externe *prin contractarea de jocuri cu echipe străine — dar nu în mod haotic — ci urmărind cristalizarea unor intenții și atingerea succesivă a indicilor calitativi.* Se preconizează alcătuirea unui nucleu format din treizeci de jucători tineri pentru a experimenta diferite formule, programul de activitate urmînd să cuprindă la început întîlniri de interes minor, în care să fie folosiți unii jucători cu experiență limitată, pentru a le da astfel posibilitatea să se afirme netracasați de miza jocurilor.

Odată cu obținerea omogenității și a forței penetrante urmărite, echipa va trece într-un rodaj mai sever, fără a se renunța însă la experimente, care sugerează întotdeauna noi și interesante puncte de vedere referitoare la posibilitățile unei formații.

În afara reprezentativei A, maximă expresie a fotbalului unei țări, tehnicienii italieni își concentrează atenția asupra creării unui centru național de instruire în care să activeze băieți între 10 și 14 ani. *În acest sens, Federația a dispus o campanie de depistare a tinerilor talente în întreaga Italie și alcătuirea unui program de pregătire adecvat.*

O altă chestiune adusă la masa discuțiilor a fost aceea a antrenorilor, examinîndu-se proiectul unei publicații bilunare cu caracter tehnic, *ce ar servi la îmbunătățirea gradului de pregătire a antrenorilor prin ținerea lor la curent cu toate metodele și observațiile, atît interne cît și externe, asupra antrenamentului individual și colectiv.*

Punctul de vedere dominant în discuțiile din Italia este acela că aducerea „sportului rege" la un nivel care să realizeze deziderатul suprem, randament plus spectacol, *nu va fi posibilă decît printr-o muncă intensă, îmbinînd pasiunea cu sobrietatea și clasicismul cu receptivitatea selectivă la tot ce e nou.*